

[Niels Ravn.]

valget skal tage stilling til en sådan bevilgning, er det nødvendigt, at man har det helt rigtige udgangspunkt for bedømmelsen.

Jeg vil gerne tage mit udgangspunkt i nogle afsnit af det pågældende aktstykke. Det fremføres bl. a. her, at man i det pågældende seminarium har måttet indrette lokaler til undervisningsbrug i loftsrum, på trapper og gange og i et interimistisk blokhus. Så galt er det nu ikke; der findes hverken undervisningslokaler på trapper eller på gange. Der er indrettet nogle i loftsetagen, og jeg skal villigt indrømme, at det på længere sigt ikke kan kaldes for tilfredsstillende forhold, selv om man fra seminariets side — og det gælder både børn og seminarieelever — har gjort, hvad man kan, for at gøre disse lokaler så gode og så brugelige som overhovedet muligt. Når man ser dem, får man indtryk af, at her er der mennesker, der virkelig gør, hvad gøres kan, for at få det bedst mulige ud af — det skal indrømmes — trange forhold. Trapper og gange bruges kun, som det gøres i så mange ældre skoler, til den fælles morgensang, hvor eleverne samles i en sådan central trappegang midt i bygningen.

Med hensyn til det omtalte interimistiske blokhus må jeg jo sige, at nok er det et blokhus, men interimistisk vil jeg ikke kalde det, og da slet ikke hvad indretningen angår. Huset er skænket af en kreds af beboere i Vejle, der kaldes „Seminariets Venner“ — og det er de. Der er i denne bygning indrettet lokaler til den til seminariet knyttede børnehave samt et sløjdlokale, og har man haft lejlighed til at se indretningen her, vil man se, at det langt fra bærer præg af at være interimistisk; jeg tror, man har lov til at sige, at her er der alt, hvad man kan ønske sig, til de børn, der skal opholde sig i disse lokaler.

Det hedder videre i aktstykket, at den påtænkte ombygning af hovedvej 10 vil give en forøget støjplage. Ja, denne ombygning er nu gennemført, og det samlede lærerkollegium har over for mig givet udtryk for, at støjplagen tværtimod er blevet væsentlig formindsket gennem denne udbygning af vejen. Forhaven er bevaret, og vejen er ikke, som det står i aktstykket,

hævet op i højde med vinduerne i stueetagen, men ligger stadig i plan med seminariets grund. Vejen er blevet udvidet til den anden side med en stor midterrabat; og den ene kørebane er således blevet fjernet et stort stykke fra seminariet.

Støjplagen betegnes således nu fra seminariets side som væsentlig nedsat; men man giver den yderligere begrundelse for flytningen, at det også af pædagogiske grunde vil være rimeligt at flytte seminariet til Ranum. Heller ikke det kan anerkendes fra seminariets side, idet man mener, at det pædagogiske miljø, som er skabt i Vejle — og hvis man har haft lejlighed til at opholde sig i det for en kort tid, får man også en fornemmelse af, at der virkelig findes et særligt miljø — ikke kan skabes i Ranum, hvor seminariet vil blive koblet ind i et miljø, som for så vidt har et helt andet sigte end det i Vejle.

Der peges på, at øvelsesskolen i Ranum kan benyttes. I Vejle har man en øvelsesskole, der netop har det materiale, som er egnet til de pågældende lærerinders uddannelse. I Ranum har man ikke engang det nødvendige børnemateriale; man opererer her med at inddrage omegnsskolerne, de almindelige kommuneskoler, i øvelsesskolen for at skaffe det tilstrækkelige elevmateriale. Der er kun 1 800 indbyggere i Ranum, hvoraf en tredjedel er seminarieelever, og det giver et meget begrænset børnemateriale. Altså må man mene, at der også med hensyn til øvelsesskoleforholdene vil ske en meget væsentlig forringelse ved den påtænkte overflytning til Ranum.

Endelig kommer så, hvad der også er grund til at hefte sig ved, de økonomiske besparelser. Hvis den store udvidelse skulle foretages i Vejle, indrømmer jeg blankt at der er økonomiske besparelser ved at flytte. Men da udbygningen af hovedvej 10 har formet sig sådan, at der i stedet for en belastning er blevet tale om en aflastning for seminariet på den pågældende plads, kan man måske sige, at set fra alle synsvinkler vil blot en mindre, men nødvendig udbygning på det pågældende sted være hensigtsmæssig — måske ikke mindst i betragtning af de perspektiver for disse seminariers fremtid, der er blevet oprullet på Danmarks Lærerforenings repræsentant-